

دبستان استثنایی «کوشا» در محله شهرک شیرین
۲ دانش آموز دارد که یک هدف دارند

ملی پوشی در تیم بوچیا

نیکو عقیده اینجا، در دبستان استثنایی کوشا، همه مسئولان، یک رسالت دارند. مدیر، معلم و معاون این مدرسه تلاش می کنند به دانش آموزان خود یک چیز یادآوری کنند و بیاموزند؛ اینکه آن ها تفاوتی با دانش آموزان دیگر مدارس ندارند و می توانند محدودیت های پیش روی خود را کنار بزنند و استعداد هایشان را بروز و پرورش دهند. شاید تعهد به همین رسالت باعث شده است که حالا چند نفر از دانش آموزان مدرسه استثنایی کوشا در محله شهرک شیرین موفق شوند در مسابقات مختلف ورزشی مدال آور شوند. نمونه اش نازنین زهراباغ معینی و مبینا پوررضا هستند که در مسابقات بوچیا مدارس استثنایی مشهد افتخار آفرینی کرده اند و حالا اعتماد به نفس و خودباوری در نگاهشان موج می زند.

از آنجا که صحبت برای این دانش آموزان بسیار سخت است، از مادرانشان خواسته ایم در گفت و گوی پیش رو ما را همراهی کنند و از مسیری بگویند که آن ها طی کرده اند.

پرتلاش تاسکوهای جهانی

مبینا پوررضا پانزده سال دارد و تازه وارد کلاس ششم ابتدایی شده است. او جملات زیادی برای گفتن دارد تا از توانایی هایش بگوید. مبینا به گفته معلم ها یکی از پرتلاش ترین دانش آموزان مدرسه کوشاست. هم ادبیاتش خوب است و هم هنرش. در درس و ورزش هم جزو دانش آموزان برتر مدرسه به شمار می رود. او به تازگی در مسابقات بوچیا مشهد مقام اول را به دست آورده است. معصومه زرقانی، مادر او، می گوید: مبینا تا پنج سالگی شبیه کودکان دیگر قدم برمی داشت، حرکت می کرد و بازی می کرد. از شش سالگی به بعد، کم کم نشانه های آسیب مغزی پدیدار شد که در دوران بارداری من به او وارد شده بود.

در این سن است که مبینا در تحرک، تکلم و مسائل دیگر دچار مشکل می شود؛ با این حال هیچ وقت باور نمی کند که فرقی با بچه های دیگر دارد. معصومه خانم ادامه می دهد: مبینا همیشه دوست دارد توانایی هایش را بروز دهد و پیشرفت کند. در هر زمینه ای هم که فکرش را بکنید، چیزی برای ارائه دارد. در کلاس درس همیشه بهترین نمره ها را کسب می کند. نقاشی های او همیشه در نمایشگاه مدرسه روی دیوار قرار می گیرد و چند غزل حافظ را هم حفظ است. مبینا در زمینه ورزش هم فعال است و به تازگی در مسابقات ورزشی دانش آموزان بانیازهای ویژه مشهد، مقام اول رشته بوچیا را به دست آورده است.

سال گذشته بود که مادر مبینا او را در کلاس های تابستانه مدرسه ثبت نام کرد. مبینا با توجه به شناختش از ورزش بوچیا، این رشته ورزشی را انتخاب کرد. از همان اول کار هم عزمش را برای موفقیت در مسابقات شهری جزم کرده بود که شکر خدا توانست مدال هم کسب کند.

مربی های ورزشی مبینا همیشه از اراده و تلاشش در جلسات تمرینی می گویند و مطمئن هستند که او می تواند موفقیت های بیشتری کسب کند. خود مبینا هم دوست دارد این مسیر را تا پیوستن تیم ملی ادامه بدهد و در کنار نازنین زهراباغ یکی از ملی پوشان این رشته باشد و در جهان افتخار آفرینی کند.

تمرین برای ملی پوش شدن

نازنین زهراباغ معینی چهارده سال بیشتر ندارد. او در مسابقات بوچیا مدارس استثنایی مشهد، مقام اول را کسب کرده است. نازنین قدرت تکلم ندارد و در طول گفت و گو چشم از مادرش بر نمی دارد. نگاهش نشان می دهد که چقدر مادرش را دوست دارد. محبوبه بشیری یک هفته بعد از تولد نازنین، سرپرستی او را برعهده گرفته و از هیچ تلاشی برای خوشحالی و خوشبختی او دریغ نکرده است؛ همین است که نقش پررنگی در موفقیت امروز نازنین دارد. محبوبه خانم می گوید: من و همسرم تصمیم گرفتیم به جای بچه دار شدن، سرپرستی نوزاد بدسرپرستی را برعهده بگیریم. خدا نازنین زهراراسرا ما گذاشت. اسمش را خودمان انتخاب کردیم. چند هفته بعد متوجه شدیم که نازنین زهرافلج مغزی دارد. اما حالا فرزند ما بود و مهرش به دلم نشسته بود. مدتی بعد، همسرم از ماجدا شد و من برای تأمین مخارج زندگی و هزینه های دارو، درمان و تحصیل دخترم در یک هتل مشغول کار شدم. نازنین زهرها که پنج ساله شد، همه پس اندازم را خرج عملش کردم تا بتواند روی پاهایش بایستد و قدم بردارد. خدا را شکر توانست.

پیشرفت نازنین زهرها برای محبوبه خانم اندازه یک دنیا ارزش دارد و همیشه تلاش می کند تا توانایی های بالقوه دخترش به فعلیت برسند. می گوید: سال پیش در کلاس های تابستانه مدرسه ثبت نامش کردم. خیلی زود متوجه استعدادش در ورزش بوچیا شدیم. تنها کلاسی بود که نازنین برایش اشتیاق داشت و از آن خسته نمی شد. به پیشنهاد مربی اش اسفند ماه سال گذشته در مسابقات ورزشی دانش آموزان بانیازهای ویژه شرکت کرد و در مشهد مقام اول را کسب کرد.

نازنین زهرابه گفته مربی اش قدرت دست خوبی دارد و می تواند توپ بوچیا را خیلی خوب و پر قدرت پرتاب کند. او تمرینات ورزشی اش را هر روز دنبال می کند و دوست دارد در این زمینه خیلی پیشرفت کند و روزی به تیم ملی راه پیدا کند.

به دنبال استعداد های پنهان

زهره گرگیجی، مدیر دبستان استثنایی «کوشا» است. او و همکارانش در این مدرسه سعی می کنند با اقدامات مختلف، بیش از هر چیز، خودباوری را در ذهن دانش آموزان تقویت کنند. او معتقد است که هر دانش آموز با هر میزان بهره هوشی و هر سطح از توانایی جسمی، استعدادی دارد و می تواند در زمینه آن استعداد پیشرفت کند. او و همکارانش در همین راستا طرح های استعدادیابی متعددی را در دبستان برگزار می کنند تا استعداد هر دانش آموز کشف شود. دبیران و معاونان مدرسه در هر موقعیت زمانی، از جلسات ورزشی تا همایش ها و مراسم مختلف بچه ها را زیر نظر می گیرند و مهارت های آن ها را بررسی می کنند تا مسیر پرورش و هدایت هر دانش آموز به صورت جداگانه مشخص شود. گرگیجی می گوید: برای عده ای کلاس های ورزشی برگزار می کنیم و برای عده ای کلاس های نقاشی و هنری. می دانیم که اگر دانش آموزی استعداد ورزشی ندارد باید در حوزه دیگری دنبال استعدادش بگردیم. هدف نهایی این است که دانش آموزان اعتماد به نفس پیدا کنند، خود واقعی شان را نشان بدهند تا در جامعه دیده شوند.

نازنین زهراباغ معینی و مادرش

مبینا پوررضا پور و مادرش

